

Hans berättar om sina pilgrimsfärder i ny bok

Hans morfar var sågverks-ägare i Sundsvall. Själv har han, som Ångebo i förskingringen, stridit för att glesbygden ska få behålla arbetstillfällena – nyckeln till att kunna bo kvar.

Nu har Hans Ekendahl också gett ut en bok om sina pilgrimsfärder. Bland annat längs S:t Olavsleden, som han tror är chans att utveckla Medelpad.

VÄSTERNORRLAND Hans morfar hette Jan Larsson Berg och ägde Myrnäs sågverk på Alnön fram till sin död 1917. Då var dottersonen ännu inte född.

– Jag besökte Myrnäs med mina föräldrar när jag var 10–15 år; då fanns hergårderna kvar. Nu finns inga rester alls, säger han.

Själv växte han upp i Ånge men flyttade eftersom det inte fanns jobb för en ekonomiutbildad akademiker. Just det som han hoppas att andra ska slippa. I flera omgångar har han protesterat, i debattspalter eller via personliga kontakter, mot nedläggningen av Östavallssågen, mot att Skatteverket ville lämna Ånge, mot nedläggning av tågtrafikledningscentralen i Ånge och mot att varje företag och myndighet bara ser till sig själva och inte tar ett större samhällsansvar.

– Jag skrev till och med ett öppet

Det är angeläget att dra en lans för landsbygden, inte minst nu när människor i glesbygden känner sig bortglömda.

Hans Ekendahl

Här löper S:t Olavsleden vid Byforsen.

FOTO: MIKAEL ENGSTROM

brev till landsbygdsministern som ST publicerade, säger han.

Själv har han i alla fall hjärtat, sommarstället och vännerna kvar i Ångebygden. Och nu ser det lite hoppfullt ut igen, tycker han, särskilt med etableringen av vätgasfabriken i Alby. S:t Olavsleden ser han också som en god chans för bygden att "hamna på kartan".

Han har pilgrimsleden El Camino att jämföra med, den som går till Santiago de Compostela i Spanien. Den delade han och goda vännen Kurt upp i fyra delsträckor och gick en del per år i början av 2010-talet. S:t Olavsleden tog han i två etapper per cykel 2017 och 2018; första sommaren ensam, den andra tillsammans med Kurt.

– Det som behöver förbättras med S:t Olavsleden är att det ibland är långt mellan logimöjligheter och näringsställen, och det är bäst att dra med sig tält när man vandrar. Det bidrog till att jag valde cykeln. Längs El Camino är det tätt mellan sådana ställen, säger han.

Boken "Dag för dag som pilgrim"

(Recito förlag) är utplagd som dagboksanteckningar och den som vandrat/cyklat någon av lederna känner nog igen sig. Första halvan av S:t Olavsleden, Selångre–Östersund, var känd mark för Hans Ekendahl och därför vågade han cykla ensam. Han gjorde dagsetapper på 5–6 mil och hade även ork att göra avstickare, turista och uppleva längs leden.

Den andra halvan, från Östersund till Trondheim, var okänd mark och där var det skönt att ha sällskap.

– Man vill gärna ha någon att prata med. Vi var öppenhjärtiga och lärde känna varandra på djupet. Det är en av poängerna med vandring. Och man lär känna folk och möts ofta av vänliga och hjälpsamma människor, säger han.

När andra i bekantskapskretsen skrev om sina liv ville han också försöka, och det blev den här boken. Han tänkte att den kanske också kunde inspirera andra och få dem att förstå hur välgörande långvandring är för kropp och själ.

– Vandring har blivit en folkrörelse och även många utländska gäster kommer hit och vandrar S:t Olavsleden, främst från Europa men också från Australien och Amerika. Det finns hopp att leden kan bli en attraktion och att det kan öppna verksamheter längs den.

– Det är angeläget att dra en lans för landsbygden, inte minst nu när människor i glesbygden känner sig bortglömda, säger Hans Ekendahl.

Susanne Holmlund

